

Tımarhane Geliyorum

– Mahmut Uzun · 17 Haziran 2021

bir muamma haleti ruhiyem
damarlarımda deveran ederken can
ve hücre hücre ölürken mekan
bir tutam rüzgar gibiyim
zamanın yanında ufacık, elinden tutan.
sönüyorum, ışığım eriyor,
zemheri soğuşunda ecelin yanıyorum
bir bilebilsem kanımdaki zehri
ve aklımı bulayan şu puslu sihri...
duvarlara saklanmış anıların peşinde
tarihi âna getirmeye gayretli bir meczup
ya da bir tımarhane kaçkını biriyim.
millet pazara çıkarırken aklını
hem de ne paralara
kimselere vermeyen kıt aklını...
zor, delirmemek bunca deli arasında
hayat bir çile, bilinmez bir derya
soruyorum bazen versem mi bu akli diye
bir işe yaramadıktan sonra
bunca çile niye?
bunalıyorum...
delirip rahatlamak istiyorum
bir tımarhanede ölümü beklemek...
kolları arasında zamanın
üstümde modanın son favorisi
beyaz bir deli gömleği...
hiçlik diye meydan okuyan feylesof neredesin?
biliyorum
sen de akıl görünen delilerden birisin!
akıl ne zahmetli bir yük,
aklın hamalı olan kâr etmiyor, hep zarar
delilerin elinde hep mahkeme ve karar
çığneniyorum zamanı yakan çarklar arasında
para babalarının kabaraları başımı eziyor
mahkum yargıçların dikenli tokmakları

ve dipsiz zindanların sadık gardiyanları tepemde.
deliriyorum...
zaman beni sürüklüyor...
tımarhane, geliyorum!

Mahmut UZUN